

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af: Forslag til Lov angaaende Stempelafgiften af de af Aalborg Kommune for et Laan paa indtil 500,000 Kr. udstedte Obligationer.

(Første Behandling findes i Tidenden Spalte 138).

Der var til denne Behandling ikke stillet noget Ændringsforslag.

Da Ingen begjærede Ordet, gik man strax til Afstemning.

Lovforslagets Indhold betragtedes som vedtaget uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling vedtoges enstemmig med 34 Stemmer.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af „Forslag til Lov angaaende nogle Forandringer i Forligsløvgivningen.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 47—53.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af Haale og Hauerselev:

Som ny § 6 indsættes:

„Foruden at der under samme Betingelser som hidtil ifølge Modpartens Paastand kan paalægges den Part, som uberettiget har benyttet Fuldmægtig til Møde under Forligsmæglingen, Processomkostninger og Mulkt for unødigt Trætte, skal det for Fremtiden være Pligt for Retten, hvor ingen Paastand i saa Henseende er nedlagt, at undersøge, om nogen af Parterne uberettiget har benyttet Fuldmægtig til Møde under Forligsmæglingen, og bliver da den eller de Parter, som heri findes skyldige, at anse med Bøder til Justitskassen fra 2 til 10 Kr. Ved Bedømmelsen af, hvad der skal anses som lovligt Forsalb, blive Grundsætningerne i Pl. 30te Oktober 1798 og Pl. 31te December 1823 at følge, saaledes at ovennævnte Bøder ikke blive at paalægge den Part, som under Sagen tilveiebringer et efter Omstændighederne antageligt Bevis for den angivne Forsalbsgrund.“

Paragrafernes Nummerfølge rettes herefter:

Lovforslagets Paragrafer tilligemed det stillede Ændringsforslag sattes under Forhandling.

Hauerselev: Jeg har i Forening med et andet æret Medlem tilladt mig at stille et Ændringsforslag, som vil være det høie Thing bekendt. Det gaar ud paa at indfætte i Lovforslaget en Bestemmelse, der kom ind i det ved Sagens tidligere Behandling i det andet Thing, og som ligeledes er omtrent den samme, som jeg tidligere har tilladt mig at foreslaa her i Thinget. Som det vil ses, er Forslaget nu, navnlig med Hensyn til Mulkens Størrelse, mildere affattet end et lignende Forslag, som i næstforrige Samling blev fremsat her i Thinget af Udvalgets Mindretal. Forslaget er begrundet i, at jeg tillægger det personlige Møde en saadan Vigtighed, at, forsaavidt Forligsinstitutionen virkelig skal have den Betydning, som tiltænkes den, den Gang den i Slutningen af forrige Aarhundrede blev indstiftet, tror jeg man maa stærke Forpligtelsen til personligt Møde. Som det vil ses, tilfigter vort Forslag kun at opfriske ældre Bestemmelser, der i Tidernes Løb ere blevene oversete, saaledes, at de i mange Tilfælde ikke mere blive fulgte. Jeg tror, at det er rigtigt, naar Ændringsforslaget paalægger Retsbesjættene at undersøge, om der har været lovligt Forsalb for Vedkommende, der ikke er mødt til Forlig, og jeg skulde mene, at den Gæne, som derved bliver forvoldt Vedkommende med Hensyn til at møde personlig, dog ikke er større, end at den vil kunne overkommes. Skal Forligsinstitutionen have nogen Betydning som saadan, saa mener jeg rigtig nok, at det personlige Møde er det, hvorom det hovedsagelig vil dreie sig. Jeg kan ikke være med til at skabe en Tilstand, hvorefter man nærmest kunde sammenligne Forligsvesenet med en ny Instans i Rettergangen. Den er allerede byrdefuld og slæbende nok. Hvis saa var, saa ønsker jeg hellere slet ikke at have nogen Forligslov eller Forligsinstitution. Jeg skal saaledes indtrængende anbefale nærværende Ændringsforslags Vedtagelse af det høie Thing, og jeg har saa meget større Haab derom, som jeg mener at have den høitærede Justitsminister med mig. Vel har den høitærede Justitsminister ved Forelæggelsen af Lovforslaget taget et lille Forbehold, men jeg tror ikke, at dette Forbehold vil kunne forhindre ham i, at han nok nu vil kunne gaa med til at optage dette Ændringsforslag i Lovforslaget. Jeg skal hermed atter tillade mig at anbefale Ændringsforslagets Vedtagelse.

Ogenbøll: Det skulde gjøre mig ondt, om den ærede Forslagsstiller skulde faae Ret i den Antagelse, han fremsørte nu, nemlig at han skulde faae den høitærede Justitsminister paa sin Side. Det skulde gjøre mig ondt, fordi jeg har en fuldstændig bestemt Mening om det mindre Heldige, det Uheldige i det foreliggende Ændringsforslag i mange Henseender, at jeg vilde anse det som en ligesvem Tilbagegang i vor hele Udvikling, om noget Sligt skulde blive vedtaget i en Lov. Den